

Моє небо

Маркіян Шашкевич

(Юлії...)

Добре тому, хто уміє,
Розточивши буйні мислі,
Українським вітром гнатись;
Хто спів руський розуміє
І, зустрівши тую пісню,
Поки ще мороз не тисне,
Поки туга-сум не висне,
До небес її підняти!
Благо тому, хто йти буде
Українцю сміло в душу,
Нові струни в ній порушить,
Дивні там думки здобуде,
Думки руські, підслухані
У природи й проспівані
Рідній їй, на повні груди.
Руська думка так ширяє,
Як козацький коник бравий,
Як у степу вітер жвавий,
Як на повну міць заграє /65/
Серце чуле, мисль орлина,
Попід зорі, понад хмари,
Понад інших сонць отари,
Куди серця біль не зрине.
І якщо ти прагнеш неба,
Чуй, повім я, в чім потреба:
Знайдеш в пісні руській, в звуках
Те, що у кохання муках,
І забудеш про страждання,
Про криваві в серці рани.

З польської переклав С. Крижанівський